

ŽIVOT

OBNOVLJENI

Časopis za filozofiju i religijske znanosti

Pravila navođenja unutartekstnih citatnica i bibliografskih jedinica

Citiranje, parafraziranje te referiranja druge vrste pridonose vjerodostojnosti znanstvenog rada ako se koriste na način da se poštuju moralna prava intelektualnog vlasništva autora čija se znanstvena i druga postignuća spominju te ako se koriste u mjeri potrebnoj za jasnoću članka. Autor se u tekstu smije referirati samo na konkretno izdanje nekog djela, a ne na djelo općenito. Ako se citira tekst iz publikacije na stranom jeziku na način da se prenosi na hrvatskom jeziku, potrebno je naznačiti tko je preveo tekst, u bilješci ispod teksta ili u popisu literature uz bibliografsku jedinicu.

Obnovljeni život za citiranje i referiranje koristi sustav unutartekstnih citatnica (*In-Text Citations*) i izdvojenog popisa literature (*Reference List*), tzv. harvardski način referiranja po uzoru na standard APA (*American Psychological Association*).

Tekst koji se citira treba biti precizno prepisan iz izvora te odvojen od ostalog teksta citatnim navodnicima » «. Referirati se može i parafraziranjem ili prepričavanjem bez navodnika. Neposredno nakon uvrštenog citata i drugih načina referiranja, unutar samog teksta umeće se u zagradama unutartekstna citatnica. Unutartekstna citatnica skraćeni je podatak o bibliografskoj jedinici u popisu literature, a sadržava: prezime (prvog) autora, godinu izdanja te stranicu ili *sub voce* u citiranom izvoru, primjerice: (Macan, 1997, 15-16); (Jalšenjak i Šestak, 2015, 153); (Cifrak i dr., 2008, 32); (Jambrešić, 1742, s. v. *pietas*). Kada članak potpisuju dva autora, navode se oba, a kod tri i više autora navodi se samo prvi autor s naznakom „i dr.“ (ostali autori navedeni su u popisu literature). Umjesto prezimena autora nekad je potrebno navesti kraticu naslova ili signaturu arhivskoga gradiva, primjerice: (GS 30); (HR-HDA-650). Svakoj unutartekstnoj citatnici prethodi citat ili komentar autora članka na konkretno mjesto u referiranom djelu, a po istom se načelu može umetnuti i u tekst bilješke.

Bibliografska jedinica potpuni je bibliografski opis autorskog rada u publikaciji ili u drugom obliku (primjerice rukopis ili tekst na Internetu) u popisu literature na kraju članka. Bibliografsku jedinicu čine podatci o cjelovitom autorskom djelu jednoga ili više autora, pri čemu su svi navedeni autori ujedno i suautori u nerazlučivim dijelovima. Osnovni podatci bibliografske jedinice su ime (imena) autora, godina izdanja i naslov rada. Ostali podatci odnose se na mjesto gdje je rad objavljen ili gdje se nalazi: naslov publikacije, urednici, mjesto izdanja, izdavač, broj sveska, stranice, internetska lokacija i sl.

Autori se u bibliografskoj jedinici navode prezimenom i punim imenom svih autora. Za djelo s više od dva autora, u unutartekstnoj citatnici, navodi se samo prezime prvog autora s naznakom “i dr.” Za djelo kojemu nije moguće navesti autora, u popisu literature može se osmisliti posebna kratica (primjerice AR za Akademijin rječnik) radi oblikovanje unutartekstne citatnice. Ako se navodi više

radova istog autora objavljenih u istoj godini, iza godine se dodaju mala slova abecede: 1998a, 1998b, 1998c.

Više mjesta izdanja i više izdavača grupiraju se po vrsti podatka i odvajaju se međusobno crtom s razmacima. Za internetske izvore potrebno je u popisu literature navesti DOI ili URL s datumom pristupa u zagradama. Arhivsko gradivo potrebno je izdvojiti unutar popisa literature te ga navesti prema signaturi i naslovu koji je dodijelio arhiv u kojem se gradivo nalazi. Potrebno je dati točan jednoznačan bibliografski podatak pomoću kojeg čitatelj može doći do publikacije, ali ujedno ne opterećivati popis nepotrebnim drugim podacima.

Autori su dužni prilagoditi bibliografske natuknice u popisu literature po uzoru na sljedeće primjere:

1. *Autorska knjiga, doktorski ili magistarski rad*

Cifrak, Mario; Kresina, Ante; Herman, Zvonimir Izidor (2008). *Poslanje egzegeze u Katoličkoj Crkvi: Od Drugoga vatikanskog sabora do danas*. Zagreb: Kršćanska sadašnjost.

Kašić, Bartol (1640). *Ritual rimski istomaccen slovinski po Bartolomeu Kassichu Popu Bogoslovču od Druxbae Yesusovae Penitenčiru Apostolskomu*. Rim: Iz Vtiesteniçae Sfet: Skuppa od Razplodyenya S. Vierrae.

Macan, Ivan (1997). *Filozofija spoznaje*. Zagreb: Filozofsko-teološki institut Družbe Isusove u Zagrebu.

Paša, Željko (2013). *Book of the Pearls of Utility: On the Principles of the Religion and Dogmas* (Doktorski rad). Sezione Patristico-teologica, Facoltà di Scienze Ecclesiastiche Orientali, Pontificio Istituto Orientale, Rim.

2. *Rad u časopisu*

Franzoni, Andrea (2013). From the sea to deep space: The Leviathan in Herman Melville, Stefano D'Arrigo and Howard P. Lovecraft. *Disputatio philosophica*, 15, 81-90

Jalšenjak, Borna; Šestak, Ivan (2015). Dobrobiti poznavanja filozofije za organizacijske znanosti: Primjer Aristotelove filozofije i teorije samoodređenja. *Obnovljeni život*, 70(2), 151-162.

Steiner, Marijan (1997). Kantova estetika. *Obnovljeni život*, 52(6), 533-545.

3. *Poglavlje u zborniku, poglavlje u autorskoj knjizi drugog autora i autorizirana natuknica u enciklopediji*

Balić, Karlo (1941). Augustin, Aurelije. U: Mate Ujević (ur.), *Hrvatska enciklopedija: Svezak I: A–automobil* (str. 742-745). Zagreb: Naklada Konzorcija Hrvatske enciklopedije.

Koprek, Ivan (1999). Istina će nas oslobađati: Kršćanska filozofija o zdravlju društva. U: Anto Mišić (ur.), *Crkva i zdravo društvo: Zbornik radova međunarodnoga znanstvenog simpozija održanog u Zagrebu 20. i 21. studenog 1998* (str. 45-57). Zagreb: Filozofsko-teološki institut Družbe Isusove u Zagrebu.

Mišćin, Danijel (2015). Stjepan Zimmermann – odličnik hrvatske filozofije XX. stoljeća. U: Stjepan Zimmermann, *Znanje i vjera: Studije i rasprave* (str. 7-30). Zagreb: Glas Koncila.

4. Neautorizirana natuknica u rječniku, leksikonu ili enciklopediji

Jambrešić, Andrija (1742). *Lexicon latinum interpretatione Illyrica, Germanica, et Hungarica locuples*. Zagreb: Typis Academicis Societatis JESU, per Adalbertum Wilh. Wesseli. → (Jambrešić, 1742, s. v. *pietas*)

Marević, Jozo (2000). *Latinsko-hrvatski enciklopedijski rječnik* (I. A–L, II. M–Z). Velika Gorica – Zagreb: Marka – Matica hrvatska. → (Marević, 2000, s. v. *sermo*)

5. Dokumenti crkvenog učiteljstva

Dokumenti crkvenog učiteljstva u popisu literature navode se abecednim redom svoje kratice, nakon čega slijedi puni naslov dokumenta te izvor kojim se autor služio. Autori se mogu referirati na neprevedene ili na prevedene objave dokumenta, a mjesto objave u popisu literature navode kao prethodno opisane knjige, časopise i dr. U unutartekstnoj citatnici navodi se kratica i eventualni drugi podatci, primjerice: (GS 30).

5.1 Papinski dokumenti i djela

MIDI. *Mitis Iudex Dominus Iesus*. U: Franciscus, *Mitis Iudex Dominus Iesus. Acta Apostolicae Sedis*, 107 (2015) 9, 958-970.

SP. *Summorum pontificum*. U: Benedikt XVI., *Summorum pontificum* i pismo pape Benedikta XVI. prigodom njegova objavljivanja. Zagreb: Kršćanska sadašnjost, 2009.

5.2 Dokumenti kongregacija i drugih ustanova Svete Stolice

RF. *Relatio finalis*. U: XIV. opća redovita skupština Biskupske sinode, *Relatio finalis: Zaključno izvješće biskupske sinode Svetom Ocu Franji: Poziv i poslanje obitelji u Crkvi i suvremenom svijetu*. Zagreb: Kršćanska sadašnjost, 2016.

RS. *Redemptionis Sacramentum*. U: Kongregacija za bogoštovlje i disciplinu sakramenata, *Redemptionis sacramentum: Sakrament otkupljenja*. Zagreb: Kršćanska sadašnjost, 2016.

6. Internetski izvori

Bibliografska natuknica za internetske izvore formira se po istom načelu kako je opisano za sve publikacije, ali joj je potrebno dodati URL ili DOI te datum zadnjeg pristupanja stranici. Često se ne može utvrditi autor ili godina pa se ti podatci izostavljaju, a u popis literature upisuju se samo podatci dostupni u samom izvoru. Ako se u unutartekstnoj citatnici ne može jednostavno i kratko povezati citat s podatkom u popisu literature, onda je potrebno u bilješci ispod teksta navesti bibliografski podatak na što kraći način, a cjeloviti bibliografski podatak navesti u popisu literature.

Anon. Stepinac, Alojzije, bl. U: *Hrvatska enciklopedija*. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. URL: <http://www.enciklopedija.hr/natuknica.aspx?id=58021> (02.11.2016.)

Granderoute, Robert. Pierre Joseph André Roubaud (1730?-1792). U: *Dictionnaire des journalistes (1600-1789)*. Institut des sciences de l'homme. URL:

<http://dictionnaire-journalistes.gazettes18e.fr/journaliste/709-pierre-joseph-andre-roubaud> (23.06.2016.)

GS. Gaudium et spes. U: Paulus VI., Paulus episcopus servus servorum Dei una cum sacrosancti concilii patribus ad perpetuam rei memoriam constitutio pastoralis de ecclesia in mundo huius temporis (1) Gaudium et spes. URL: http://www.vatican.va/archive/hist_councils/ii_vatican_council/documents/vat-ii_const_19651207_gaudium-et-spes_lt.html (13.01.2017.)

Cornell, Drucilla (2015). The role of the Kantian imagination in realization-focused comparison. *Philosophy & Social Criticism*, 41(1), 21-28. DOI:10.1177/0191453714553496

7. *Arhivsko gradivo*

HR-HDA-650 Pavlinski samostan Lepoglava, fasc. 10, br. 82. [Hrvatski državni arhiv]

HR-MP-127 Catalogus Authorum Seu Scriptorum Ex Religiosis ordinis S. Pauli primi Eremitae, Qui aliqua Doctrina aut pietatis monumenta Scriptis ediderunt. Collectus per P. T. Nic. Ben. eiusdem Ords. [Metropolitana]

8. *Ostale upute*

Ovisno o potrebama u tekstu se mogu koristiti dvije vrste navodnika: »citatni navodnici« i »značenjski navodnici».

Citatni navodnici koriste se kod doslovnog prenošenja teksta (uključujući i slovne pogreške) iz citiranog izvora kao sastavni dio referiranja.

Značenjski navodnici ističu da je riječ korištena u prenesenom ili dvojbenom značenju.